ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: PS. BONAVENTURA. HENRICUS SUSO. NICOLAUS DE LAAK. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. BERTRANDUS DE TURRE. IOHANNES DE RUPELLA

14. Jh. Seite 28r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36895
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

luxosis sensibus amplectuntur.
extra eos esse dicemus cum
paulus in suo raptu aut in
corpore aut extra corpus fu
erit se dicat prorsus igno
rare. Vbi sunt ergo inquis.
Ineo quod interius est sup
plicium est enim cor hominis
et inscrutabile. et raro ma
secretus quis sibi est. ut cor
suum ipsius noscat interius.
Non ergo educunt si induc
unt spiritum in illo interio
ri cenaculo quo dicitur est
illud. ut clausis cordis su
sum hostius securius secreti
usque amplexu conueniat
cum dilecto. et ibi melius se
cum sunt cum sic ubi sunt ne
sciunt. tutius se habent cum
se hoc modo perduxerint.
Porro cor liquefactum pur
gari necesse est. et ab impurum
excoqui. si quam habet scori
am ipso amore. mundus
est consumens paleas ig
nominie. et delicta uuen
tuis purgens et purga
tissima efficiens animam. et
diuino diguam conjugio no
habentem maculam neque ruga.
Auch flamma uocamur. Di
missa sunt ei peccata mul
ta quio dilexit multum. De
nique deum diligentibus omni
a cooperantur in bonum. et
nihil imputatur ad amorem.
Omne quod ipse non imputa
uerit. sic est quasi non fue
rit. Beatus ergo uir cui non
imputauit dominus pec
catum. Nam qui non habeat.
nemo nisi ipse solus qui est
inter mortuos liber. Sic
calefactum et liquefactum cor
facile ad omnem dilecti ser
monem compungitur. et ebul
lit. experiens illud quod
canitur. Anima mea liq
facta est. ut dilectus est
locutus. Et illud. Nonne
cor nostrum ardens erat in
nobis. Quomodo deus
loquitur anime.
Dulcis consolatio.
confabulatio dei mania.